

Izrael zasahoval do voleb v USA a ve Francii

 zvedavec.news/komentare/2024/07/10147-izrael-zasahoval-do-voleb-v-usa-a-ve-francii.htm

Dmitrij Bavyrin

3.7.2024 Komentáře Témata: Izrael, USA, Francie 1053 slov

Izraelská vláda podpořila kandidaturu Donalda Trumpa a Marine Le Penové, čímž zpochybnila současné americké a francouzské úřady. Může se zdát, že tím izraelští lobbisté ukazují sílu. Ve skutečnosti je opak pravdou a takové „překročení červených linií“ by židovský stát mohlo přijít draho.

Vítězství Marine Le Penové nejen v parlamentních, ale i ve francouzských prezidentských volbách by pro Izrael znamenalo „vynikající výsledek s deseti vykřičníky“.

Totéž si myslí ministr pro záležitosti izraelské diaspory Amihai Shikli o Donaldu Trumpovi, který se uchází o znovuzískání moci v USA. Šikli dal jasně najevo, že to není jen jeho názor, ale i názor jeho stranického a administrativního šéfa, izraelského premiéra Benjamin Netanjahua.

Je to pochopitelný názor, ale když je vysloven nahlas, stává se aktem naprosté chucpe. V podstatě se jedná o vměšování cizího státu do voleb na straně opozice.

Šikliho postoj je pozoruhodný. Z jeho vrcholu se zdá, že se obrací na Židy ve Spojených státech a Francii – voliče a sponzory – a vyzývá je ke změně současné vlády.

Není pochyb o tom, proč mají izraelské úřady Trumpa tak rády. Nejenže uznal Jeruzalém za hlavní město Izraele tím, že tam přesunul americké velvyslanectví. Stal se v podstatě nejproizraelštějším americkým vůdcem v dějinách a k blízkovýchodnímu konfliktu se staví minimálně reflexivně.

Má to v rodině.

Sám Trump není Žid, ale jeho dcera přijala judaismus, aby zapadla do společnosti svého manžela Jareda Kushnera, který se stal nejen nejbližším poradcem svého tchána, ale i autorem politické strategie pro Blízký východ. Proto nejen izraelská vláda, ale i Izraelci masově fandí Trumpovi v roce 2024 stejně jako v roce 2020 a dokonce i v roce 2016, kdy Trumpovi kromě nich a Rusů nefandil nikdo jiný na světě.

Podpora Izraele a Židů obecně pro „Národní unii“ Marine Le Penové je však know-how francouzských voleb, něco, co bylo kdysi nepředstavitelné. Jean-Marie Le Pen, dlouholetý vůdce tamních nacionalistů, je znám mimo jiné jako antisemita a popírač holocaustu, což ovšem nebránilo jeho soupeřům z ještě pravicovější a dnes již zaniklé strany Svaz nových sil, aby Le Pena označili za „židovskou loutku“.

Le Penovi je nyní 95 let. Před devíti lety ho jeho vlastní dcera vyloučila ze strany kvůli neshodám v židovské otázce a on na to reagoval vyděděním své dcery, což posunulo politickou moc jejich rodiny na mnohem umírněnější pozice.

Současný úspěch Marine Le Penové je zčásti dán smířením její strany s Židy. Teprve v minulém politickém období ji začaly podporovat židovské organizace ve Francii, což v řadě médií nastavilo zásadně jiný tón – kandidáti Národního shromáždění už nejsou „nepřijatelní“, ale zcela mainstreamoví.

Jak loni řekl Jordaan Bardella, formální lídr Rassemblement Nationale, favorit Le Penové a pravděpodobný budoucí francouzský premiér, „pro mnoho francouzských Židů je Rassemblement Nationale štítem proti islamistické ideologii.“

Jinými slovy, je to spojenectví proti společnému nepříteli. Odmítání dokonce ne islamismu, ale islámu jako takového, je něco, k čemu se strana nevrátila od dob Jean-Marie Le Pena. Jen dříve byla krev důležitější než víra, ale nyní je to naopak: Bardellův otec je alžírský Arab.

Poté, co Marine Le Penová na podzim 2023 v parlamentu plamenným projevem označila Hamás a jeho „přátele“ (tj. ultralevicové síly Jeana-Luca Mélenchona, kde jsou islamisté vítáni), nastalo pro její vztahy s Izraelem „období líbánek“, jehož součástí byla i účast Le Penové na pochodu proti antisemitismu. Ve Francii, kde žije největší islámská a největší židovská diaspora v Evropské unii, je antisemitismus skutečným problémem.

Počet „incidentů“, které úřady označují za antisemitské, se již nepočítá na stovky ročně, ale na tisíce. K nejznámějším z nich patří vraždy dvou starších žen, Sarah Halimiové a Mireille Knollové. V obou případech soud rozhodl, že vrahy – migranty z islámských zemí – vedla národnostní nenávisť. Z pochodu na památku Knollové, která měla to štěstí, že přežila holocaust, byla Marine Le Penová v roce 2018 vykázána jako „fašistka“. Na pochodu proti antisemitismu v roce 2023 je hlavní hvězdou. Prezident Emmanuel Macron naopak na tomto pochodu spatřen nebyl, jak zdůraznil poškozující ministr Šikli.

To, že Izrael a židovská diaspora úspěšně prosazují loajální politiky první linie v mocných zemích, jako jsou USA a Francie, svědčí nikoli o jejich síle, ale naopak o jejich oslabení.

Dříve bylo Izraeli do značné míry lhostejné, která strana je u moci v Paříži nebo ve Washingtonu. V obou případech mohl doufat v jednoznačnou politickou a zvýhodněnou vojenskou pomoc.

Nyní tomu tak není... Když se protiizraelské a propalestinské protesty staly normou nejen v islámských, ale i v západních zemích, objevily se pro Izrael nežádoucí možnosti mocenského uspořádání v Americe a Evropě. Souběžně s jeho sbližováním s pravicovými silami se prohluboval jeho antagonismus s levicovými silami.

Veřejný a politický obraz židovského státu ve světě je nyní mnohem horší než před 15-20 lety. Možná proto izraelští lobbisté plivou na náklady na image a otevřeně podporují opozici v zemích, které jsou dosud spojenci.

To se obvykle nedělá, protože to hraje proti dlouhodobým národním zájmům. Joe Biden, který je v konfliktu s Netanjahuem, zůstane prezidentem Spojených států nejméně dalších šest měsíců a možná ještě déle, pokud Trump nebude mít obzvláštní štěstí. A rok 2027, kdy se budou konat francouzské prezidentské volby, je podle politických měřítek ještě dlouhá doba a Macron, který je vůči Le Penové stejně nesmiřitelný jako američtí demokraté vůči Trumpovi, bude prezidentem po celou tu dobu.

Množící se osobní konflikty ztěžují veřejnou politiku.

I proto Kreml a ruské ministerstvo zahraničí obvykle používají větu „akceptujeme jakoukoli volbu takových a takových lidí a jsme připraveni spolupracovat s jakýmkoli vítězem voleb“. A Izrael, který se v nové době cítí nezajištěný, a proto je nervózní a nejistý, sází na cizí volby „s deseti vykřičníky“.

Zprávy typu „vztahy Izraele s tímto státem se zhoršily“ vyvolávají křivý smích i u samotných Izraelců, protože neexistuje stát, s nímž by se vztahy Izraele zlepšily – a to jak ve světle probíhající operace v pásmu Gazy, tak velmi pravděpodobného přivedení vojsk do Libanonu.

Současné opuštění politické etiky, podle níž je otevřené zasahování do cizích voleb nekošer haram, se podobá hysterii obléhané pevnosti a může Izraeli na mezinárodní scéně nakonec uškodit ještě více než války, které vede. Svět je z velké části zvyklý na války na Blízkém východě. Ale nemusíme si zvykat na takový imperativní lobbying, který zpochybňuje další podporu Izraele v zemích, kde pracuje na odstranění (pro něj nevýhodné) moci.

Израиль вмешался в выборы в США и Франции vyšel 2.7.2024 na vz.ru. Překlad v ceně 445 Kč Zvědavac.

Známka 1.0 (hodnotilo 17)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

0 příspěvků
(0 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF